

Bela nedelja - leto A

Jezus se prikaže učencem

Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila tam, kjer so se učenci zadrževali, vrata iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda. Tedaj jim je Jezus spet rekel: »Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.« In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim dejal: »Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani.«

Jezus in Tomaž

Tomaža, enega izmed dvanajsterih, ki se je imenoval Dvojček, pa ni bilo med njimi, ko je prišel Jezus. Drugi učenci so mu torej pripovedovali: »Gospoda smo videli.« On pa jim je rekel: »Če ne vidim na njegovih rokah rane od žebeljev in ne vtaknem prsta v rane od žebeljev in ne položim roke v njegovo stran, nikakor ne bom veroval.« Čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri in Tomaž z njimi. Jezus je prišel pri zaprtih vratih, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« Potem je rekel Tomažu: »Položi svoj prst sem in poglej moje roke! Daj svojo roko in jo položi v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren.« Tomaž mu je odgovoril in rekel: »Moj Gospod in moj Bog!« Jezus mu je rekel: »Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa so začeli verovati!«

Namen knjige

Jezus je v pričo svojih učencev storil še veliko drugih znamenj, ki niso zapisana v tej knjigi; ta pa so zapisana, da bi vi verovali, da je Jezus Mesija, Božji Sin, in da bi s tem, da verujete, imeli življenje v njegovem imenu. Jn 20,19-31

Zaklenjena vrata

Zaradi romanja po Marijinih svetiščih tokrat nisem posredoval pridige kot običajno. Ko smo s sodelavci in prijatelji romali od 'Marije' do 'Marije', smo razmišljali ob šmarnicah, ki jih lahko berete tudi na forumu. Množica misli, ki se nazadnje pojavi pred nami, je lahko ovira, da bi katerokoli vzeli za res. Med drugim tudi zato nisem hitel s posredovanjem pridige. Naj bo tokratna nedelja najprej premislek ali se ob tem, kar razmišljam, resnično ustavim in skušam misli zaživeti ali je to le še en način bega več. Želim vam, da bi se v Marijinem mesecu ustavili vsaj pri eni misli in jo skušali zaživeti. Naj množica misli ne bo izgovor, da nič pametnega v nas v polnosti ne zaživi.

Učenci so živ primer zgoraj povedanega. Vse so že slišali. Vedeli so, da mora Jezus trpeti, biti križan in biti umorjen. Vedeli so tudi, da mora vstati od mrtvih. Navsezadnje so videli, kako to v resničnosti zgleda: Lazar je vstal od mrtvih! Množica misli je bila le krinka za hojo za Jezusom. Kaj so zaživeli? Zaklenili so se in trepetali. To bi lahko storili tudi brez Jezusa!

Čemu ta strah? Kje sem jaz, kje si ti s tem strahom? Pomislil sem na tri razloge za strah, ki tesno zapira naša vrata bližnjemu in Bogu.

Prvi razlog vidim v tem, da ne vzamemo zares dejstva, da je Bog resnično živi. Da je bil eden izmed nas in da je z nami. Da nas ljubi in ljubezni nikoli ne prekliče. Je tu, poskrbi za nas, ve kaj potrebujemo. Bog je ljubezen, čemu bi se bali?!

Drugi razlog so naše predstave. Ne odgovemo se predstavam o življenju in svetu. Tudi učenci so vztrajali pri predstavah o političnem odrešeniku. Znotraj naših omejenih predstav ni prostora ne

za bližnjega ne za Boga. Te predstave ustvarjajo strah, ki zaklepa vrata pred bližnjim, Bogom in svetom.

Tretji razlog pa je podleganje hudičevim skušnjavam, naj živimo za ta trenutek in ne za večnost. Vse hočemo imeti tu in sedaj. Nočemo čakati, nočemo misliti na tisto, kar sledi. Naše življenje se vrti okrog tega trenutka, zato nas je strah. Ta trenutek nas ne more rešiti strahu! Strahu nas rešuje dejstvo, da smo ustvarjeni za večnost!

Odprimo torej vrata Kristusu, resnično živemu Bogu, Bogu, ki preseneča, Bogu, ki nas dviga v novo življenje!